



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 689

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 11 septembrie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 471 din 16 iunie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală	2-4
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
718. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.061/2002 privind stabilirea uniformei, echipamentului specific, însemnelor distinctive, insignei și documentului de legitimare pentru polițiști	5-6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
980. — Ordin al ministrului energiei, întreprinderilor mici și mijlocii și mediului de afaceri privind aprobarea Procedurii de implementare a schemei transparente de ajutor <i>de minimis</i> prevăzute în cadrul Programului național multianual de înființare și dezvoltare de incubatoare tehnologice și de afaceri	6
980. — Ordin al ministrului transporturilor privind publicarea acceptării amendamentelor la Codul internațional al mijloacelor de salvare (Codul LSA), adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.368(93) a Comitetului de siguranță maritimă din 22 mai 2014.....	7-8
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
28. — Circulară privind lansarea în circuitul numismatic a unei monede din argint dedicate împlinirii a 100 de ani de la constituirea Corpului de Aviație Român	8
REPUBLICĂRI	
Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții	9-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 471

din 16 iunie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 281 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Florin Petru Motoca în Dosarul nr. 15.961/271/2013 al Judecătoria Oradea — Secția penală, într-o cauză având ca obiect cercetarea săvârșirii infracțiunii de corupție sexuală, prevăzută de art. 202 din Codul penal din 1969. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 275D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, arătând că noțiunile de nulitate absolută și nulitate relativă nu sunt prevăzute la nivelul normelor constituționale, astfel că legiuitorul este liber să reglementeze regimul juridic al acestora, sub aspectul condițiilor și termenelor de invocare. În ceea ce privește nulitatea absolută intervenită în cursul urmăririi penale sau în procedura camerei preliminare, stabilirea momentului-limită până la care aceasta poate fi invocată — încheierea procedurii în camera preliminară — nu este de natură a afecta dreptul părților la un proces echitabil, de vreme ce procedura desfășurată în fața judecătorului de cameră preliminară implică două grade de jurisdicție, împrejurare menită să ofere suficiente garanții sub aspectul exercitării drepturilor procesuale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 10 februarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 15.961/271/2013, **Judecătoria Oradea — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Florin Petru Motoca, inculpat într-o cauză având ca obiect cercetarea

săvârșirii infracțiunii de corupție sexuală, prevăzută de art. 202 din Codul penal din 1969.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul apreciază că dispozițiile art. 281 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală sunt neconstituționale, întrucât stabilirea unui moment-limită, până la care inculpatul poate să conteste o probă administrată în mod nelegal în cursul urmăririi penale, îngreșește dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare, aducând, de asemenea, atingere principiului egalității armelor. Practica Curții Europene a Drepturilor Omului, în aplicarea dispozițiilor art. 6 — „Dreptul la un proces echitabil”, stabilește în sarcina fiecărui stat membru să ofere garanțiile necesare exercitării dreptului la apărare, cu referire concretă la timpul și înlesnirile necesare pregătirii apărării sale, stabilind, de asemenea, obligația ca judecata în mod echitabil să se facă cu respectarea tuturor obligațiilor și drepturilor sale procesuale privitoare la orice acuzație ce i s-ar aduce. Or, în condițiile în care chiar legiuitorul sancționează cu nulitatea absolută actele de procedură efectuate fără ca suspectul sau inculpatul să fie prezent, ori fără asistarea părților de către avocat, atunci când aceasta este obligatorie, autorul excepției de neconstituționalitate consideră că impunerea unui termen-limită până la care această nulitate poate fi invocată aduce o gravă îngreșire dreptului la un proces echitabil. Astfel, nicio situație nu justifică aprecierea unei probe obținute în mod nelegal sau administrate în condiții de nelegalitate, ca fiind legale, doar pentru motivul că nulitatea nu a fost invocată în faza camerei preliminare, înainte de cercetarea judecătorească propriu-zisă. De observat faptul că, prin dispozițiile art. 344 alin. (2) din Codul de procedură penală, legiuitorul prevede „*termenul în care [n.r. inculpatul], de la data comunicării, poate formula în scris cereri și excepții cu privire la legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală*”, cu referire exclusivă la faza camerei preliminare. Prin urmare, după depășirea fazei camerei preliminare, nici chiar judecătorul cauzei, cu ocazia efectuării cercetării judecătorești, nu mai poate ridica, din oficiu, excepția nelegalei administrări a probelor în cauză cu toate că sancțiunea prevăzută de legiuitor în astfel de situații este nulitatea absolută.

6. În concluzie, autorul excepției consideră că nulitățile absolute sunt singurele nulități care pot fi invocate în orice moment al procesului penal, inclusiv în căile extraordinare de atac, astfel că stabilirea unui termen de 60 de zile, în interiorul căruia inculpatul poate invoca nelegala administrare a probelor, precum și încălcarea drepturilor procesuale, într-un cadru procesual situat în afara cercetării judecătorești efective, excedează cerințelor convenției privind garanția respectării drepturilor procesuale, aducând atingere normelor constituționale prevăzute de art. 21 alin. (3) și art. 24 din Constituție.

7. **Judecătoria Oradea — Secția penală** apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, întrucât nu este interzis inculpatului sau vreunei alte părți din procesul penal să invoce excepții cu privire la actul de sesizare al instanței, ci doar termenul în care acestea pot fi ridicate este limitat la faza camerei preliminare, acesta fiind și rolul acestei instituții.

8. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 281 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 15 iulie 2010, care au următorul conținut: „(4) *Încălcarea dispozițiilor legale prevăzute la alin. (1) lit. e) și f) trebuie invocată:*

a) *până la încheierea procedurii în camera preliminară, dacă încălcarea a intervenit în cursul urmăririi penale sau în procedura camerei preliminare*”.

Dispozițiile art. 281 alin. (1) lit. e) și f) prevăd: „(1) *Determină întotdeauna aplicarea nulității încălcarea dispozițiilor privind: [...]*

e) *prezența suspectului sau a inculpatului, atunci când participarea sa este obligatorie potrivit legii;*

f) *asistarea de către avocat a suspectului sau a inculpatului, precum și a celorlalte părți, atunci când asistența este obligatorie.*”

12. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (3) care consacră dreptul la un proces echitabil și în art. 24 privind dreptul la apărare. De asemenea, sunt considerate a fi încălcate și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil.

13. Din examinarea actelor dosarului aflat pe rolul Judecătoriei Oradea — Secția penală, respectiv din Încheierea de ședință nepublică din data de 4 noiembrie 2014, rezultă că inculpatul Florin Petru Motoca, prin avocat, a contestat toate probele administrate în faza de urmărire penală, invocând excepția nulității absolute a actelor de urmărire penală, față de lipsa apărătorului inculpatului și față de lipsa apărătorului persoanei vătămate în procedura desfășurată în faza de urmărire penală. Inculpatul și-a întemeiat cererea pe dispozițiile art. 281 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, coroborate cu cele ale art. 171 alin. 3 din Codul de procedură penală din 1969, potrivit cărora „*În cursul judecății asistența juridică este obligatorie și în cauzele în care legea prevede pentru*

infrațiunea săvârșită pedeapsa detențiunii pe viață sau pedeapsa închisorii de 5 ani sau mai mare”. Infrațiunea pentru care este inculpat Florin Petru Motoca este cea prevăzută de art. 202 din Codul penal din 1969, respectiv corupția sexuală, în forma sancționată de art. 202 alin. 2 „*Actele cu caracter obscen săvârșite asupra unui minor sau în prezența unui minor se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.*

Când actele prevăzute în alin. 1 se săvârșesc în cadrul familiei, pedeapsa este închisoarea de la unu la 7 ani.”

14. Având în vedere termenul prevăzut la art. 281 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală, care prevede invocarea cazului de nulitate reglementat de art. 281 alin. (1) lit. f) până la încheierea procedurii în camera preliminară, dacă încălcarea a intervenit în cursul urmăririi penale, cum este cazul în speță, inculpatul, prin avocat, înțelege să ridice excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală prin raportare la prevederile art. 21 alin. (3) și art. 24 alin. (2) din Constituție. Se arată că, în condițiile în care legiuitorul sancționează cu nulitatea absolută actele de procedură efectuate fără ca inculpatul să fie asistat de către avocat, atunci când aceasta este obligatorie, impunerea unui termen-limită până la care această nulitate poate fi invocată aduce o gravă îngrădire dreptului la un proces echitabil. Nicio situație nu justifică aprecierea unei probe obținute în mod nelegal sau administrate în condiții de nelegalitate, ca fiind legale, doar pentru motivul că nulitatea nu a fost invocată în faza camerei preliminare, înainte de cercetarea judecătorească propriu-zisă. Dispozițiile art. 344 alin. (2) din Codul de procedură penală prevăd termenul în care inculpatul poate ridica excepții cu privire la legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală, cu referire exclusivă la faza camerei preliminare, astfel că după depășirea acestei faze procesuale, nici chiar judecătorul cauzei, cu ocazia efectuării cercetării judecătorești, nu mai poate ridica, din oficiu, excepția nelegalei administrări a probelor în cauză cu toate că sancțiunea prevăzută de legiuitor în astfel de situații este nulitatea absolută.

15. Prin urmare, din analiza situației de fapt, Curtea Constituțională reține că **inculpatul este nemulțumit de faptul că pe parcursul urmăririi penale nu a beneficiat de asistența juridică obligatorie a unui avocat**, apreciind astfel că actele de procedură efectuate în această fază procesuală sunt lovite de nulitate absolută.

16. Examinând cadrul legal în materia asistenței juridice obligatorii, Curtea reține că, potrivit art. 171 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală din 1969, „*Asistența juridică este obligatorie când învinuitul sau inculpatul este minor, internat într-un centru de reeducare sau într-un institut medical educativ, când este reținut sau arestat chiar în altă cauză, când față de acesta a fost dispusă măsura de siguranță a internării medicale sau obligarea la tratament medical chiar în altă cauză ori când organul de urmărire penală sau instanța apreciază că învinuitul ori inculpatul nu și-ar putea face singur apărarea, precum și în alte cazuri prevăzute de lege.*

În cursul judecății, asistența juridică este obligatorie și în cauzele în care legea prevede pentru infrațiunea săvârșită pedeapsa detențiunii pe viață sau pedeapsa închisorii de 5 ani sau mai mare.”

17. De asemenea, dispozițiile art. 90 lit. c) din noul Cod de procedură penală prevăd că „Asistența juridică este obligatorie: a) când suspectul sau inculpatul este minor, internat într-un centru de detenție ori într-un centru educativ, când este reținut sau arestat, chiar în altă cauză, când față de acesta a fost dispusă măsura de siguranță a internării medicale, chiar în altă cauză, precum și în alte cazuri prevăzute de lege;

b) în cazul în care organul judiciar apreciază că suspectul ori inculpatul nu și-ar putea face singur apărarea;

c) în cursul judecății în cauzele în care legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa detențiunii pe viață sau pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani.”

18. Curtea observă că atât dispozițiile vechiului cod de procedură penală, cât și cele ale actualului cod instituie trei ipoteze de asistență juridică obligatorie a persoanelor care au calitatea de învinuit/suspect, respectiv de inculpat:

— când este minor, internat într-un centru de reeducare sau într-un institut medical educativ, când este reținut sau arestat chiar în altă cauză, când față de acesta a fost dispusă măsura de siguranță a internării medicale sau obligarea la tratament medical chiar în altă cauză;

— în cursul judecății, în cauzele în care legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani (deci, inclusiv detenția pe viață);

— în cazul în care instanța/organul judiciar apreciază că persoana nu și-ar putea face singură apărarea.

19. Așa fiind, Curtea apreciază că **obligativitatea desemnării unui apărător din oficiu operează numai în cauzele strict determinate de lege**, întrucât numai pe această cale pot fi instituite excepții de la regula generală a caracterului facultativ al asistenței juridice, iar stabilirea, extinderea sau restrângerea acestor excepții este de competența exclusivă a legiuitorului (a se vedea în acest sens și Decizia Curții Constituționale nr. 232 din 16 decembrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 73 din 18 februarie 2000).

20. Or, potrivit dispozițiilor legale, **asistența juridică obligatorie, condiționată de prevederea în legea penală a unei pedepse cu închisoarea mai mare de 5 ani pentru infracțiunea**

săvârșită, operează numai pentru faza procesuală a judecății cauzei, iar nu pentru fazele anterioare — urmărirea penală, respectiv camera preliminară, așa cum în mod eronat susține autorul excepției de neconstituționalitate.

21. Codul de procedură penală prevede anumite cazuri în care asistența juridică este obligatorie, considerându-se că apărarea este o instituție de interes social care funcționează atât în interesul inculpatului, cât și în interesul asigurării unei bune desfășurări a procesului penal. Împrejurarea că legea procesual penală instituie asistența juridică obligatorie **doar pentru faza de judecată** este în deplină conformitate cu dispozițiile constituționale care nu prevăd obligativitatea asistenței juridice în tot timpul procesului penal, ci doar dreptul părților de a fi asistate, drept pe care ele îl pot sau nu exercita.

22. Având în vedere situația de fapt și de drept din dosar, autorul excepției nu se află în ipoteza reglementată de art. 281 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, întrucât legea nu prevede asistența juridică obligatorie pentru faza procesuală a urmăririi penale. Prin urmare, Curtea constată că prevederile art. 281 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală nu au incidență în speța dedusă judecății de fond, astfel că încălcarea acestora nu poate constitui temei al invocării nulității absolute a actelor de urmărire penală efectuate în lipsa unui apărător.

23. În aceste condiții, Curtea reține că, indiferent de soluția pronunțată de instanța constituțională în prezenta cauză sub aspectul criticilor formulate cu privire la termenul-limită până la care inculpatul poate să conteste o probă administrată în mod nelegal în cursul urmăririi penale, decizia sa nu va produce niciun efect cu privire la soluționarea fondului cauzei. Prin urmare, rezultă că excepția de neconstituționalitate având ca obiect prevederile art. 281 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală nu are incidență în cauză, în sensul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992. Așadar, întrucât excepția nu îndeplinește o condiție de admisibilitate, în temeiul art. 29 alin. (1) și (5) din Legea nr. 47/1992, Curtea urmează să o respingă ca inadmisibilă.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Florin Petru Motoca în Dosarul nr. 15.961/271/2013 al Judecătorei Oradea — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința din data de 16 iunie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.061/2002 privind stabilirea uniformei, echipamentului specific, însemnelor distinctive, insignei și documentului de legitimare pentru polițiști

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 1.061/2002 privind stabilirea uniformei, echipamentului specific, însemnelor distinctive, insignei și documentului de legitimare pentru polițiști, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 754 din 5 noiembrie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. În anexa nr. 3, la articolul 4, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Insigna de polițist se eliberează numai pentru polițiștii din cadrul Poliției Române, Poliției de Frontieră Române, Inspectoratului General pentru Imigrări, Departamentului de Informații și Protecție Internă, Direcției Generale Anticorupție și pentru polițiștii de poliție judiciară detașați la Direcția Națională Anticorupție.”

2. În anexa nr. 3, la articolul 6, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Elementele de identificare specifice pentru insignele polițiștilor din cadrul Inspectoratului General pentru Imigrări sunt prevăzute în modelul din figura 6, cele pentru insignele polițiștilor din cadrul Poliției Române, din cadrul Departamentului de Informații și Protecție Internă și pentru polițiștii de poliție judiciară detașați la Direcția Națională Anticorupție sunt prevăzute în modelul din figura 7, iar cele pentru insignele polițiștilor din cadrul Poliției de Frontieră Române sunt prevăzute în modelul din figura 8.”

3. În anexa nr. 3A, după articolul 2 se introduce un nou articol, articolul 2¹, cu următorul cuprins:

„Art. 2¹. — Legitimația pentru polițiștii de poliție judiciară detașați la Direcția Națională Anticorupție este confecționată în sistem duplex față-verso, cu următorul conținut:

I. Pe fața legitimației:

a) în partea de sus central, rândul întâi — ROMÂNIA, rândul al doilea — MINISTERUL AFACERILOR INTERNE;

b) rândul al treilea, aliniat la stânga — LEGITIMAȚIE;

c) colțul din stânga sus este barat cu tricolorul României;

d) în colțul din dreapta sus — stema României;

e) în colțul din dreapta jos — fotografia titularului, cu dimensiunile de 2,5 cm x 3,5 cm, executată color, în ținuta de reprezentare;

f) în colțul din stânga jos se înscriu unele sub altele următoarele date:

1. gradul profesional al titularului;

2. numele titularului, prenumele tatălui acestuia și prenumele titularului.

II. Pe versoul legitimației:

a) în partea de sus, central, pe rândul întâi — POLIȚIE JUDICIARĂ; pe rândul al doilea — Direcția Națională Anticorupție; pe rândul al treilea — ziua, luna și anul emiterii legitimației;

b) aliniat la stânga, ordonate de sus în jos, unele sub altele — seria, formată din 3 litere, și numărul legitimației, format din maximum 5 cifre, mențiunea — VALABILĂ PÂNĂ LA, sub care se centrează data valabilității formată din zi, lună, an;

c) aliniat la dreapta — MINISTERUL AFACERILOR INTERNE, pe rândul următor, centrat — semnătura scanată aparținând ministrului afacerilor interne;

d) în centru, sub data emiterii — sigla Ministerului Afacerilor Interne;

e) central, pe rândul al treilea, sub siglă — caseta cu nivelul de acces, iar pe rândul patru — codul numeric personal al titularului legitimației.”

4. În anexa nr. 3A, articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Modelul legitimațiilor de serviciu și cromatica specifică fiecăreia sunt prezentate în figurile 1—3 din prezenta anexă.

(2) Figurile 1—3*) fac parte integrantă din prezenta anexă.

*) Figurile 1—3 sunt reproduse în facsimil.”

5. În anexa nr. 3A, după figura 2 se introduce o nouă figură, figura 3, având conținutul prevăzut în anexa la prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,

Ilie Botoș,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

Figura 3

POLIȚIA JUDICIARĂ — Direcția Națională Anticorupție
(Acces limitat)



ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ENERGIEI, ÎNTEPRINDERILOR MICI ȘI MIJLOCII ȘI MEDIULUI DE AFACERI

ORDIN

privind aprobarea Procedurii de implementare a schemei transparente de ajutor *de minimis* prevăzute în cadrul Programului național multianual de înființare și dezvoltare de incubatoare tehnologice și de afaceri

Având în vedere prevederile:

— Legii bugetului de stat pe anul 2015 nr. 186/2014 și ale art. 25 din Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 8 alin. (6) și (7) din Hotărârea Guvernului nr. 42/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Energiei, Întreprinderilor Mici și Mijlocii și Mediului de Afaceri, cu modificările ulterioare,

ministrul energiei, întreprinderilor mici și mijlocii și mediului de afaceri emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura de implementare a schemei transparente de ajutor *de minimis* prevăzute în cadrul Programului național multianual de înființare și dezvoltare de incubatoare tehnologice și de afaceri, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția politici antreprenoriale și implementare programe pentru IMM din cadrul Ministerului Energiei,

Întreprinderilor Mici și Mijlocii și Mediului de Afaceri și oficiile teritoriale pentru întreprinderi mici și mijlocii și cooperatie vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul energiei, întreprinderilor mici și mijlocii și mediului de afaceri,
Anca-Laura Ionescu,
secretar de stat

București, 28 iulie 2015.
Nr. 980.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 689 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN**privind publicarea acceptării amendamentelor la Codul internațional al mijloacelor de salvare (Codul LSA), adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.368(93) a Comitetului de siguranță maritimă din 22 mai 2014**

Având în vedere prevederile art. VIII(b)(vi)(2)(bb) și ale art. VIII(b)(vii)(2) din Convenția internațională din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare (SOLAS 1974), la care România a aderat prin Decretul Consiliului de Stat nr. 80/1979, în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 42/1997 privind transportul maritim și pe căile navigabile interioare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 2 pct. 18 și art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se publică amendamentele la Codul internațional al mijloacelor de salvare (Codul LSA), adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.368(93) a Comitetului de siguranță maritimă din 22 mai 2014, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Autoritatea Navală Română va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la 1 ianuarie 2016.

p. Ministrul transporturilor,
Marius Humelnicu,
secretar de stat

București, 1 septembrie 2015.
Nr. 980.

ANEXĂ

REZOLUȚIA MSC.368(93)
(adoptată la 22 mai 2014)**Amendamente la Codul internațional al mijloacelor de salvare (Codul LSA)**

Comitetul de siguranță maritimă, amintind art. 28(b) din Convenția privind crearea Organizației Maritime Internaționale, referitor la funcțiile Comitetului, notând Rezoluția MSC.48(66) prin care s-a adoptat Codul internațional al mijloacelor de salvare (LSA) (denumit în continuare *Codul LSA*), care a devenit obligatoriu conform cap. III din Convenția internațională din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare (SOLAS) (denumită în continuare *Convenție*), notând, de asemenea, art. VIII(b) și regula III/3.10 din Convenție cu privire la procedura de amendare aplicabilă Codului LSA, luând în considerare amendamentele la Codul LSA, în cadrul celei de-a nouăzeci și treia sesiuni, propuse și difuzate în conformitate cu art. VIII(b)(i) din Convenție,

1. adoptă, în conformitate cu art. VIII(b)(iv) din Convenție, amendamentele la Codul LSA, al căror text este prevăzut în anexa la prezenta rezoluție;

2. stabilește, în conformitate cu art. VIII(b)(vi)(2)(bb) din Convenție, că amendamentele se vor considera ca fiind acceptate la 1 iulie 2015, cu excepția cazului în care până la această dată mai mult de o treime din guvernele contractante la Convenție sau guvernele contractante ale căror flote comerciale reprezintă în total nu mai puțin de 50% din tonajul brut al flotei comerciale mondiale au notificat obiecțiile lor la aceste amendamente;

3. invită guvernele contractante să noteze că, în conformitate cu art. VIII(b)(vii)(2) din Convenție, amendamentele vor intra în vigoare la 1 ianuarie 2016, după acceptarea lor în conformitate cu paragraful 2 de mai sus;

4. solicită secretarului general, în conformitate cu art. VIII(b)(v) din Convenție, să transmită copii certificate ale prezentei rezoluții și ale textului amendamentelor cuprinse în anexă tuturor guvernelor contractante la Convenție;

5. solicită, de asemenea, secretarului general să transmită copii ale acestei rezoluții și ale anexei sale membrilor Organizației care nu sunt guverne contractante la Convenție.

Amendamente la Codul internațional al mijloacelor de salvare (Codul LSA)**CAPITOLUL II****Mijloace de salvare individuale****Secțiunea 2.2 — Veste de salvare**

1 Paragraful 2.2.1.6 se modifică după cum urmează:

„2.2.1.6 Când sunt testate conform recomandărilor Organizației, pe cel puțin 12 persoane, vestele de salvare pentru adulți trebuie să aibă o flotabilitate și o stabilitate suficiente în apă dulce liniștită, pentru ca:

.1 să susțină o persoană, epuizată sau fără cunoștință, cu gura la o înălțime medie deasupra apei care să nu fie mai mică decât media obținută cu RTD pentru adulți minus 10 mm;

.2 să rotească în apă corpul persoanelor fără cunoștință, din poziția cu fața în jos într-o poziție în care gura este deasupra apei, într-o perioadă de timp medie care să nu depășească pe aceea obținută cu RTD plus o secundă; numărul de persoane care nu sunt rotite de vesta de salvare nu trebuie să fie mai mare decât acela obținut cu RTD;

.3 să încline pe spate corpul persoanei din poziția verticală, astfel încât unghiul mediu al trunchiului să nu fie mai mic decât unghiul mediu obținut cu RTD minus 10°;

.4 să ridice capul persoanei deasupra suprafeței apei astfel încât unghiul mediu pe care îl formează fața în raport cu suprafața apei să nu fie mai mic decât unghiul mediu obținut cu RTD minus 10°; și

.5 să întoarcă cel puțin la fel de mulți purtători într-o poziție stabilă cu fața în sus după ce s-au aflat într-o stare de plutire instabilă în poziție ghemuită când în aceleași condiții purtătorii au fost testați cu RTD.”

2 Următoarele noi paragrafe 2.2.1.8.4, 2.2.1.8.5 și 2.2.1.8.6 se adaugă după paragraful existent 2.2.1.8.3 și cuvântul „și” de la sfârșitul paragrafului 2.2.1.8.2 se elimină:

„.4 pentru sugari teste de cădere și saltul sunt scutite;

.5 pentru copii, 5 din 9 subiecți trebuie să efectueze teste de cădere și salturi; și

.6 în cazul paragrafului 2.2.1.8.5, manechine pot substitui subiecții umani testați.”

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ**privind lansarea în circuitul numismatic a unei monede din argint dedicate împlinirii a 100 de ani de la constituirea Corpului de Aviație Român**

Art. 1. — În conformitate cu prevederile Legii nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, începând cu data de 31 august 2015, Banca Națională a României va lansa în circuitul numismatic o monedă din argint dedicată împlinirii a 100 de ani de la constituirea Corpului de Aviație Român.

Art. 2. — Caracteristicile monedei sunt următoarele:

Valoare nominală	10 lei
Metal	argint
Titlu	999‰
Formă	rotundă
Diametru	37 mm
Greutate	31,103 g
Calitate	proof
Cant	zimțat

Aversul monedei prezintă două avioane de epocă, respectiv un aparat de tip Farman și unul de tip Blériot, valoarea nominală „10 LEI”, stema României, inscripția „ROMANIA” și anul de emisiune „2015”.

Reversul monedei redă un grup de militari ai Corpului de Aviație Român din perioada următoare constituirii acestuia, insigne de pilot militar instituită în 1915, inscripțiile „CONSTITUIREA CORPULUI DE AVIATIE ROMAN”, „100 ANI” și „1915”, anul evenimentului aniversat.

Art. 3. — Monedele din argint, ambalate în capsule de metacrilat transparent, vor fi însoțite de broșuri de prezentare a emisiunii numismatice, redactate în limbile română, engleză și franceză. Broșurile includ certificatul de autenticitate, pe care se găsesc semnăturile guvernatorului Băncii Naționale a României și casierului central.

Art. 4. — Monedele din argint dedicate împlinirii a 100 de ani de la constituirea Corpului de Aviație Român au putere circulatorie pe teritoriul României.

Art. 5. — Punerea în circulație, în scop numismatic, a acestor monede din argint se realizează prin sucursalele regionale București, Cluj, Iași și Timiș ale Băncii Naționale a României.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 6 august 2015.
Nr. 28.

REPUBLICĂRI

LEGEA Nr. 10/1995*) privind calitatea în construcții

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Calitatea construcțiilor este rezultanta totalității performanțelor de comportare a acestora în exploatare, în scopul satisfacerii, pe întreaga durată de existență, a exigențelor utilizatorilor și colectivităților.

(2) Exigențele privind calitatea instalațiilor și a echipamentelor tehnologice de producție se stabilesc și se realizează pe bază de reglementări specifice fiecărui domeniu de activitate.

Art. 2. — (1) Prevederile prezentei legi se aplică construcțiilor și instalațiilor aferente acestora, denumite în continuare *construcții*, în etapele de proiectare, execuție și recepție a construcțiilor, precum și în etapele de exploatare și intervenții la construcțiile existente și de postutilizare a acestora, indiferent de forma de proprietate, destinație, categorie și clasă de importanță sau sursă de finanțare, în scopul protejării vieții oamenilor, a bunurilor acestora, a societății și a mediului înconjurător.

(2) Instalațiile prevăzute la alin. (1) cuprind instalațiile electrice, sanitare, termice, de gaze, de ventilație, de climatizare/condiționare aer, de alimentare cu apă și de canalizare, exclusiv instalațiile, utilajele și echipamentele tehnologice din interiorul sau exteriorul construcțiilor.

Art. 3. — Prin prezenta lege se instituie sistemul calității în construcții, care să conducă la realizarea și exploatarea unor construcții de calitate corespunzătoare, în scopul protejării vieții oamenilor, a bunurilor acestora, a societății și a mediului înconjurător.

Art. 4. — (1) Sistemul calității în construcții se aplică în mod diferențiat în funcție de categoriile de importanță ale construcțiilor, conform regulementelor și procedurilor de aplicare a fiecărei componente a sistemului.

(2) Clasificarea în categorii de importanță a construcțiilor se face în funcție de complexitate, destinație, mod de utilizare, grad de risc sub aspectul siguranței, precum și după considerente economice.

Art. 5. — (1) Pentru obținerea unor construcții de calitate sunt obligatorii realizarea și menținerea, pe întreaga durată de existență a construcțiilor, a următoarelor cerințe fundamentale aplicabile:

- a) rezistență mecanică și stabilitate;
- b) securitate la incendiu;
- c) igienă, sănătate și mediu înconjurător;
- d) siguranță și accesibilitate în exploatare;
- e) protecție împotriva zgomotului;
- f) economie de energie și izolare termică;
- g) utilizare sustenabilă a resurselor naturale**).

(2) Aplicarea cerințelor fundamentale se stabilește pe domenii/subdomenii și categorii de construcții și pe specialități

pentru instalațiile aferente construcțiilor, prin regulemente și reglementări tehnice în construcții.

Art. 6. — (1) Obligațiile privind asigurarea cerințelor fundamentale prevăzute la art. 5, în toate etapele prevăzute la art. 2, revin factorilor implicați, potrivit responsabilităților fiecăruia stabilite în condițiile legii.

(2) În sensul prezentei legi, factorii implicați prevăzuți la alin. (1) sunt: investitorii, proprietarii, administratorii, utilizatorii, executanții, cercetătorii, proiectanții, verificatorii de proiecte atestați, experții tehnici atestați, auditorii energetici pentru clădiri atestați, responsabilii tehnici cu execuția autorizați, diriginții de șantier autorizați, producătorii/fabricanții de produse pentru construcții, reprezentanții autorizați ai acestora, importatorii, distribuitorii de produse pentru construcții, organismele de evaluare și verificare a constanței performanței produselor pentru construcții, organismele de evaluare tehnică europeană în construcții, organismele elaboratoare de agremente tehnice în construcții, laboratoarele de analize și încercări în construcții.

Art. 7. — (1) În contractele care se încheie ori, după caz, în dispozițiile sau în autorizațiile ce se emit, factorii prevăzuți la articolul precedent sunt obligați să înscrie clauzele referitoare la nivelul de calitate al construcțiilor, corespunzătoare cerințelor, precum și garanțiile materiale și alte prevederi, care să conducă la realizarea acestor clauze.

(2) În contracte nu se pot înscrie niveluri și cerințe, referitoare la calitate, inferioare regulementărilor în vigoare, cu privire la cerințele prevăzute la art. 5.

CAPITOLUL II Sistemul calității în construcții

Art. 8. — Sistemul calității în construcții reprezintă ansamblul de structuri organizatorice, responsabilități, regulemente, proceduri și mijloace, care concură la realizarea calității construcțiilor în toate etapele de concepere, realizare, exploatare și postutilizare a acestora.

Art. 9. — Sistemul calității în construcții se compune din:

- a) activitatea de reglementare în construcții;
- b) certificarea performanței și a conformității produselor pentru construcții;
- c) agrementul tehnic în construcții;
- d) verificarea și expertizarea tehnică a proiectelor;
- e) verificarea calității lucrărilor executate, expertizarea tehnică a execuției lucrărilor și a construcțiilor, precum și auditul energetic al clădirilor;
- f) managementul calității în construcții;
- g) acreditarea și/sau autorizarea laboratoarelor de analize și încercări în construcții;

*) Republicată în temeiul art. V din Legea nr. 177/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 484 din 2 iulie 2015, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 24 ianuarie 1995 și a mai fost modificată prin:

— Hotărârea Guvernului nr. 498/2001 pentru actualizarea limitelor amenzilor contravenționale, prevăzute la art. 33 din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 295 din 5 iunie 2001;

— Legea nr. 587/2002 pentru modificarea art. 40 din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 817 din 12 noiembrie 2002;

— Legea nr. 123/2007 pentru modificarea Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 9 mai 2007;

— Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, cu modificările ulterioare.

***) Lit. g) intră în vigoare la 12 luni de la data intrării în vigoare a Legii nr. 177/2015.

h) activitatea metrologică în construcții;

i) recepția construcțiilor;

j) urmărirea comportării în exploatare și intervenții la construcțiile existente, precum și postutilizarea construcțiilor;

k) exercitarea controlului de stat al calității în construcții;

l) atestarea tehnico-profesională și autorizarea specialiștilor care desfășoară activitate în construcții.

Art. 10. — (1) Activitatea de reglementare în construcții cuprinde elaborarea de reglementări tehnice în domeniu, precum și activități specifice, corelative activității de reglementare, precum cercetare, testări, documentații, studii, audit, bănci de date, realizare de prototipuri.

(2) Reglementările tehnice cuprind prevederi privind proiectarea și execuția construcțiilor, eficiența energetică în clădiri, inspecția tehnică în exploatare a echipamentelor și utilajelor tehnologice, precum și a instalațiilor pentru construcții, cerințe și nivele de performanță la produse pentru construcții, exploatarea și intervenții în exploatare la construcții existente, precum și postutilizarea construcțiilor, a căror aplicare este obligatorie în vederea asigurării cerințelor fundamentale aplicabile construcțiilor. Aceste reglementări se aprobă prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 11. — (1) Certificarea performanței produselor pentru construcții cu specificații tehnice de referință armonizate, respectiv certificarea conformității acestora cu specificații tehnice de referință nearmonizate se efectuează, prin grija producătorului/fabricantului, de către organisme notificate/desemnate/acreditate/abilitate, în conformitate cu regulamentele și procedurile aplicabile.

(2) Produsele pentru construcții trebuie să asigure nivelul de calitate corespunzător cerințelor fundamentale aplicabile construcțiilor în funcție de utilizarea preconizată a acestora.

(3) La lucrările de construcții se interzice utilizarea de produse pentru construcții fără certificarea și declararea, în condițiile legii, a performanței, respectiv a conformității acestora.

Art. 12. — (1) Acordurile tehnice în construcții stabilesc, în condițiile prezentei legi, aptitudinea de utilizare, condițiile de fabricație, de transport, de depozitare, de punere în operă și de întreținere a acestora.

(2) La lucrările de construcții care trebuie să asigure nivelul de calitate conform cerințelor se vor folosi produse, procedee și echipamente tradiționale, precum și altele noi pentru care există acorduri tehnice corespunzătoare.

Art. 13. — (1) Verificarea proiectelor privind respectarea reglementărilor tehnice referitoare la cerințele fundamentale aplicabile se efectuează de către specialiști verficatori de proiecte atestați pe domenii/subdomenii și specialități, alții decât specialiștii elaboratori ai proiectelor. Verficatorul de proiect atestat nu poate verifica și ștampila proiectele întocmite de el, proiectele la a căror elaborare a participat sau proiectele pentru care, în calitate de expert tehnic atestat, a elaborat raportul de expertiză tehnică.

(2) Se interzice utilizarea proiectelor tehnice și a detaliilor de execuție, neverificate în condițiile alin. (1) coroborat cu prevederile art. 5 alin. (2).

(3) Verificarea calității lucrărilor executate pentru realizarea construcțiilor și a intervențiilor la construcțiile existente, pentru care se emit, în condițiile legii, autorizații de construire sau de desființare, este obligatorie și se efectuează de către investitori prin diriginți de șantier autorizați, angajați ai investitorilor, și prin responsabili tehnici cu execuția autorizați, angajați ai executanților.

(4) Expertizarea tehnică a proiectelor, a execuției lucrărilor și a construcțiilor se efectuează de către experți tehnici atestați pe domenii/subdomenii și specialități.

Art. 14. — (1) Managementul calității în construcții implică strategii și măsuri specifice pentru asigurarea respectării cerințelor fundamentale aplicabile construcțiilor și constituie obligația tuturor factorilor care participă la etapele prevăzute la art. 2.

(2) Operatorii economici care execută lucrări de construcții asigură nivelul de calitate corespunzător cerințelor fundamentale, prin personal propriu și responsabili tehnici cu execuția autorizați, precum și printr-un sistem propriu conceput și realizat.

Art. 15. — Autorizarea și acreditarea laboratoarelor de analize și încercări în construcții se fac în conformitate cu prevederile legale.

Art. 16. — Asigurarea activității metrologice în construcții se realizează conform prevederilor legale privind etalonarea, verificarea și menținerea în stare de funcționare a mijloacelor de măsurare și control utilizate în acest domeniu.

Art. 17. — (1) Recepția construcțiilor constituie certificarea realizării acestora pe baza examinării lor nemijlocite, în conformitate cu documentația de execuție și cu documentele cuprinse în cartea tehnică a construcției.

(2) Cartea tehnică a construcției cuprinde documentația privind proiectarea, documentația privind execuția, documentația privind recepția și documentația privind urmărirea comportării în exploatare și intervenții asupra construcției, se întocmește prin grija investitorului și se predă proprietarului construcției, astfel: documentația privind proiectarea și documentația privind execuția, la recepția la terminarea lucrărilor, iar documentația privind recepția, precum și documentația privind urmărirea comportării în exploatare și intervenții asupra construcției la recepția finală a lucrărilor de construcții.

(3) Proprietarii construcțiilor au obligația să păstreze și să completeze la zi documentația tehnică privind urmărirea comportării în exploatare și intervenții asupra acestora. Prevederile din cartea tehnică a construcției referitoare la exploatare sunt obligatorii pentru proprietar, administrator și utilizator. În cazul asociației de proprietari, cartea tehnică a construcției se păstrează și se completează la zi de către administrator. La înstrăinarea construcției, cartea tehnică se predă noului proprietar.

(4) Recepția construcțiilor se face de către investitor/propietar, în prezența proiectantului și a executantului și/sau reprezentanților de specialitate, legal desemnați de aceștia.

Art. 18. — (1) Urmărirea comportării în exploatare a construcțiilor se face pe toată durata de existență a acestora și cuprinde ansamblul de activități privind examinarea directă sau investigarea cu mijloace de observare și măsurare specifice, în scopul menținerii cerințelor fundamentale.

(2) Intervențiile la construcțiile existente se referă la lucrări de construire, reconstruire, sprijinire provizorie a elementelor avariate, desființare parțială, consolidare, reparație, modificare, extindere, reabilitare termică, creștere a performanței energetice, renovare majoră sau complexă, după caz, schimbare de destinație, protejare, restaurare, conservare, desființare totală. Acestea se efectuează în baza unei expertize tehnice întocmite de un expert tehnic atestat și, după caz, în baza unui audit energetic întocmit de un auditor energetic pentru clădiri atestat, cuprind proiectarea, execuția și recepția lucrărilor care necesită emiterea în condițiile legii a autorizației de construire sau de desființare, după caz. Intervențiile la construcțiile existente se consemnează obligatoriu în cartea tehnică a construcției.

Art. 19. — Postutilizarea construcțiilor cuprinde activitățile de defaectare, demontare și demolare a construcțiilor, de recondiționare și de refolosire a elementelor și a produselor

recuperabile, precum și reciclarea deșeurilor cu asigurarea protecției mediului potrivit legii.

Art. 20. — (1) Controlul de stat al calității în construcții cuprinde inspecții la investitori, la unitățile de proiectare, de execuție, de exploatare și de postutilizare a construcțiilor, privind existența și respectarea sistemului calității în construcții.

(2) Controlul de stat al calității în construcții se exercită de către Inspectoratul de Stat în Construcții — I.S.C., care răspunde de executarea controlului statului cu privire la aplicarea unitară a prevederilor legale în domeniul calității construcțiilor.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2) nu se supun controlului de stat al calității în construcții, exercitat de către Inspectoratul de Stat în Construcții — I.S.C., locuințele unifamiliale parter și anexele gospodărești din proprietatea persoanelor fizice, situate în mediul rural și în satele aparținătoare municipiilor și orașelor, precum și construcțiile provizorii și lucrările care se pot executa fără autorizație de construire, potrivit legii.

Art. 21. — (1) Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice organizează atestarea tehnico-profesională a specialiștilor care desfășoară activitate în construcții — verificatori de proiecte, experți tehnici, auditori energetici pentru clădiri — pe domenii/subdomenii și categorii de construcții și pe specialități pentru instalațiile aferente construcțiilor, corespunzător cerințelor fundamentale, precum și confirmarea periodică privind exercitarea dreptului de practică al acestora.

(2) Inspectoratul de Stat în Construcții — I.S.C. organizează:

a) autorizarea laboratoarelor de analize și încercări;

b) autorizarea responsabililor tehnici cu execuția și a diriginților de șantier, precum și confirmarea periodică privind exercitarea dreptului de practică al acestora.

(3) Tarifele pentru atestare și autorizare se aprobă prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice și se suportă de părțile interesate.

CAPITOLUL III

Obligații și răspunderi

SECȚIUNEA 1

Obligații și răspunderi ale investitorilor

Art. 22. — Investitorii sunt persoane fizice sau juridice care finanțează și realizează investiții sau intervenții la construcțiile existente în sensul legii și au următoarele obligații principale referitoare la calitatea construcțiilor:

a) stabilirea nivelului calitativ ce trebuie realizat prin proiectare și execuție pe baza reglementărilor tehnice, precum și a studiilor și cercetărilor efectuate;

b) obținerea acordurilor și a avizelor prevăzute de lege, precum și a autorizației de construire;

c) asigurarea verificării proiectelor prin specialiști verificatori de proiecte atestați;

d) asigurarea verificării execuției corecte a lucrărilor de construcții prin diriginți de specialitate sau operatori economici de consultanță specializați, pe tot parcursul lucrărilor;

e) acționarea în vederea soluționării neconformităților, a defectelor apărute pe parcursul execuției lucrărilor, precum și a deficiențelor proiectelor;

f) asigurarea recepției lucrărilor de construcții la terminarea lucrărilor și la expirarea perioadei de garanție;

g) întocmirea cărții tehnice a construcției și predarea acesteia către proprietar;

h) expertizarea construcțiilor de către experți tehnici atestați, în situațiile în care la aceste construcții se execută lucrări de natura celor prevăzute la art. 18 alin. (2) al prezentei legi.

SECȚIUNEA a 2-a

Obligații și răspunderi ale proiectanților

Art. 23. — Proiectanții de construcții răspund de îndeplinirea următoarelor obligații principale referitoare la calitatea construcțiilor:

a) precizarea prin proiect a categoriei de importanță a construcției;

b) asigurarea prin proiecte și detalii de execuție a nivelului de calitate corespunzător cerințelor, cu respectarea reglementărilor tehnice și a clauzelor contractuale;

c) prezentarea proiectelor elaborate în fața specialiștilor verficatori de proiecte atestați, stabiliți de către investitor, precum și soluționarea neconformităților și neconcordanțelor semnalate;

d) elaborarea caietelor de sarcini, a instrucțiunilor tehnice privind execuția lucrărilor, exploatarea, întreținerea și reparațiile, precum și, după caz, a proiectelor de urmărire privind comportarea în timp a construcțiilor. Documentația privind postutilizarea construcțiilor se efectuează numai la solicitarea proprietarului;

e) stabilirea, prin proiect, a fazelor de execuție determinate pentru lucrările aferente cerințelor și participarea pe șantier la verificările de calitate legate de acestea;

f) stabilirea modului de tratare a defectelor apărute în execuție, din vina proiectantului, la construcțiile la care trebuie să asigure nivelul de calitate corespunzător cerințelor, precum și urmărirea aplicării pe șantier a soluțiilor adoptate, după însușirea acestora de către specialiști verificatori de proiecte atestați, la cererea investitorului;

g) participarea la întocmirea cărții tehnice a construcției și la recepția lucrărilor executate;

h) asigurarea asistenței tehnice, conform clauzelor contractuale, pentru proiectele elaborate, pe perioada execuției construcțiilor sau a lucrărilor de intervenție la construcțiile existente;

i) asigurarea participării obligatorii a proiectantului coordonator de proiect și, după caz, a proiectanților pe specialități la toate fazele de execuție stabilite prin proiect și la recepția la terminarea lucrărilor.

Art. 24. — Cheltuielile generate de efectuarea unor lucrări suplimentare față de documentația tehnico-economică aprobată, ca urmare a unor erori de proiectare, sunt suportate de proiectant/proiectantul coordonator de proiect și proiectanții pe specialități, persoane fizice sau juridice, în solidar cu verficatorii proiectului, la sesizarea justificată a investitorului și/sau a beneficiarului în baza unui raport de expertiză tehnică elaborat de un expert tehnic atestat.

SECȚIUNEA a 3-a

Obligații și răspunderi ale executanților

Art. 25. — Executantul lucrărilor de construcții are următoarele obligații principale:

a) sesizarea investitorilor asupra neconformităților și neconcordanțelor constatate în proiecte, în vederea soluționării;

b) începerea execuției lucrărilor numai la construcții autorizate în condițiile legii și numai pe bază și în conformitate cu proiecte verificate de specialiști atestați;

c) asigurarea nivelului de calitate corespunzător cerințelor printr-un sistem propriu de calitate conceput și realizat prin personal propriu, cu responsabili tehnici cu execuția autorizată;

d) convocarea factorilor care trebuie să participe la verificarea lucrărilor ajunse în faze determinante ale execuției și asigurarea condițiilor necesare efectuării acestora, în scopul obținerii acordului de continuare a lucrărilor;

e) soluționarea neconformităților, a defectelor și a neconcordanțelor apărute în fazele de execuție, numai pe baza soluțiilor stabilite de proiectant cu acordul investitorului;

f) utilizarea în execuția lucrărilor numai a produselor și a procedeelelor prevăzute în proiect, certificate sau pentru care există agremente tehnice, care conduc la realizarea cerințelor, precum și gestionarea probelor-martor; înlocuirea produselor și a procedeelelor prevăzute în proiect cu altele care îndeplinesc condițiile precizate și numai pe baza soluțiilor stabilite de proiectanți cu acordul investitorului;

g) respectarea proiectelor și a detaliilor de execuție pentru realizarea nivelului de calitate corespunzător cerințelor;

h) sesizarea, în termen de 24 de ore, a Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C. în cazul producerii unor accidente tehnice în timpul execuției lucrărilor;

i) supunerea la recepție numai a construcțiilor care corespund cerințelor de calitate și pentru care a predat investitorului documentele necesare întocmirii cărții tehnice a construcției;

j) aducerea la îndeplinire, la termenele stabilite, a măsurilor dispuse prin actele de control sau prin documentele de recepție a lucrărilor de construcții;

k) remedierea, pe propria cheltuială, a defectelor calitative apărute din vina sa, atât în perioada de execuție, cât și în perioada de garanție stabilită potrivit legii;

l) readucerea terenurilor ocupate temporar la starea lor inițială, la terminarea execuției lucrărilor;

m) stabilirea răspunderilor tuturor participanților la procesul de producție — factori de răspundere, colaboratori, subcontractanți — în conformitate cu sistemul propriu de asigurare a calității adoptat și cu prevederile legale în vigoare.

SECȚIUNEA a 4-a

Obligații și răspunderi ale specialiștilor verificali de proiecte, ale responsabililor tehnici cu execuția și ale experților tehnici, atestați

Art. 26. — (1) Specialiștii verificali de proiecte atestați răspund în mod solidar cu proiectantul în ceea ce privește asigurarea nivelului de calitate corespunzător cerințelor proiectului.

(2) Responsabilii tehnici cu execuția autorizați răspund, conform atribuțiilor ce le revin, pentru realizarea nivelului de calitate corespunzător cerințelor fundamentale la lucrările de construcții pentru care sunt angajați.

(3) Experții tehnici atestați, angajați pentru expertizarea unor proiecte, lucrări de construcții sau construcții aflate în exploatare, răspund pentru soluțiile date.

(4) Obligațiile specialiștilor atestați se stabilesc prin regulamente de aplicare a legii.

(5) În cazul producerii unor evenimente deosebite din cauza unor factori naturali sau antropici, la solicitarea Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C., experții tehnici atestați participă la evaluarea stării tehnice a construcțiilor avariate în vederea stabilirii condițiilor de utilizare în continuare ori de dezafectare a acestora.

SECȚIUNEA a 5-a

Obligații și răspunderi ale proprietarilor construcțiilor

Art. 27. — Proprietarii construcțiilor au următoarele obligații principale:

a) efectuarea la timp a lucrărilor de întreținere și de reparații care le revin, prevăzute conform normelor legale în cartea tehnică a construcției și rezultate din activitatea de urmărire a comportării în timp a construcțiilor;

b) păstrarea și completarea la zi a cărții tehnice a construcției și predarea acesteia, la înstrăinarea construcției, noului proprietar;

c) asigurarea urmăririi comportării în timp a construcțiilor, conform prevederilor din cartea tehnică și reglementărilor tehnice;

d) efectuarea, după caz, de lucrări de reconstruire, consolidare, transformare, extindere, desființare parțială, precum și de lucrări de reparații ale construcției numai pe bază de proiecte întocmite de către persoane fizice sau persoane juridice autorizate și verificate potrivit legii;

e) asigurarea realizării lucrărilor de intervenții asupra construcțiilor, impuse prin reglementările legale;

f) asigurarea efectuării lucrărilor din etapa de postutilizare a construcțiilor, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

SECȚIUNEA a 6-a

Obligații și răspunderi ale administratorilor și ale utilizatorilor construcțiilor

Art. 28. — Administratorii și utilizatorii construcțiilor au următoarele obligații principale:

a) folosirea construcțiilor conform instrucțiunilor de exploatare prevăzute în cartea tehnică a construcției;

b) efectuarea la timp a lucrărilor de întreținere și de reparații care le revin conform contractului;

c) efectuarea de lucrări de intervenție la construcția existentă în sensul prevederilor art. 18 alin. (2), numai cu acordul proprietarului și cu respectarea prevederilor legale;

d) efectuarea urmăririi comportării în timp a construcțiilor conform cărții tehnice a construcției și contractului încheiat cu proprietarul;

e) sesizarea, în termen de 24 de ore, a Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C., în cazul unor accidente tehnice la construcțiile în exploatare.

SECȚIUNEA a 7-a

Obligații și răspunderi în activitatea de cercetare

Art. 29. — Unitățile care prestează activități de cercetare în construcții au următoarele obligații principale:

a) efectuarea de cercetări teoretice și experimentale preliminare, în vederea fundamentării reglementărilor tehnice în construcții;

b) fundamentarea, elaborarea și experimentarea de soluții tehnice, produse și procedee noi pentru construcții;

c) verificarea și controlul noilor produse și procedee la solicitarea producătorilor, în vederea eliberării de agremente tehnice, conform dispozițiilor legale.

SECȚIUNEA a 8-a

Obligații și răspunderi comune

Art. 30. — Proiectantul, specialistul verificali de proiecte atestat, fabricanții și furnizorii de materiale și produse pentru construcții, executantul, responsabilul tehnic cu execuția autorizat, dirigintele de șantier autorizat, expertul tehnic atestat răspund potrivit obligațiilor ce le revin pentru viciile ascunse ale construcției, ivite într-un interval de 10 ani de la recepția lucrării, precum și după împlinirea acestui termen, pe toată durata de existență a construcției, pentru viciile structurii de rezistență rezultate din nerespectarea normelor de proiectare și de execuție în vigoare la data realizării ei.

Art. 31*). — Proiectanții, precum și specialiștii atestați tehnico-profesional sau autorizați, prevăzuți la art. 6, au obligația să încheie asigurări de răspundere civilă profesională, cu valabilitate pe durata exercitării dreptului de practică.

*) A se vedea nota de subsol de la art. 5 alin. (1) lit. g).

Art. 32. — Proiectanții, precum și specialiștii atestați tehnico-profesional sau autorizați, prevăzuți la art. 6, au obligația de a pune la dispoziția autorităților de reglementare și/sau de control în construcții, la solicitarea acestora, documentele întocmite în exercitarea obligațiilor ce le revin.

SECȚIUNEA a 9-a

Obligațiile și răspunderile Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C.

Art. 33. — Inspectoratul de Stat în Construcții — I.S.C. exercită controlul statului cu privire la aplicarea unitară a prevederilor legale în domeniul calității construcțiilor, în toate etapele și componentele sistemului calității în construcții, constată contravențiile, aplică sancțiunile și măsurile prevăzute de lege și dispune oprirea lucrărilor realizate necorespunzător.

Art. 34. — Prin excepție de la prevederile art. 33, Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Afacerilor Interne, Administrația Națională a Penitenciarelor, Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe, Serviciul de Telecomunicații Speciale și Serviciul de Protecție și Pază exercită controlul statului cu privire la aplicarea unitară a prevederilor legale în domeniul calității construcțiilor, în toate etapele și componentele sistemului calității în construcții, constată contravențiile, aplică sancțiunile prevăzute de lege și, după caz, dispun oprirea lucrărilor realizate necorespunzător, pentru construcțiile, amenajările și instalațiile aferente obiectivelor militare și speciale din cadrul acestora, prin structurile proprii de control, al căror mod de organizare și funcționare se stabilește prin ordine ale conducătorilor instituțiilor respective.

CAPITOLUL IV

Sancțiuni

Art. 35. — (1) Proiectarea, verificarea, expertizarea, realizarea unei construcții ori executarea de modificări ale acesteia fără respectarea reglementărilor tehnice privind stabilitatea și rezistența, dacă în acest fel este pusă în pericol viața sau integritatea corporală a uneia ori mai multor persoane, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la un an la 5 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Fapta prevăzută la alin. (1), dacă a produs una ori mai multe dintre următoarele consecințe: pierderi de vieți omenești, vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății uneia ori mai multor persoane, distrugerea totală sau parțială a construcției, distrugerea ori degradarea unor instalații sau utilaje importante ori alte consecințe deosebit de grave, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.

(3) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) au fost săvârșite din culpă, limitele speciale ale pedepselor se reduc la jumătate.

Art. 36. — În sensul prezentei legi, constituie contravenție următoarele fapte, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii, să constituie infracțiuni, și se sancționează cu amendă, astfel:

I. de la 10.000 lei la 20.000 lei:

a) executarea de modificări la construcție ori demolarea acesteia cu încălcarea prevederilor referitoare la autorizarea și executarea acesteia;

b) realizarea de modificări, transformări, modernizări, consolidări fără proiect verificat de specialiști atestați conform prevederilor legale și care pot afecta cerințele fundamentale aplicabile;

c) încălcarea prevederilor referitoare la cerințele fundamentale aplicabile construcțiilor prevăzute în

reglementările tehnice în vigoare la data contractării proiectării și, respectiv, a execuției lucrărilor;

d) realizarea de construcții fără proiecte sau pe bază de proiecte neverificate de specialiști atestați conform prevederilor legale;

e) recepționarea construcției de către investitor cu încălcarea prevederilor legale;

f) elaborarea de proiecte incomplete, care prezintă soluții neconforme sau care conțin neconcordanțe între diferitele secțiuni ale acestora, care conduc la nerealizarea nivelului de calitate al construcțiilor corespunzător cerințelor fundamentale aplicabile. Odată cu constatarea contravenției și aplicarea sancțiunii, proiectantul are obligația de a completa/reface documentația tehnică, după caz, pe cheltuială proprie;

g) însușirea de către specialiști verficatori de proiecte atestați a proiectelor incomplete, care prezintă soluții neconforme sau care conțin neconcordanțe între diferitele secțiuni ale acestora, care conduc la nerealizarea nivelului de calitate al construcțiilor corespunzător cerințelor fundamentale aplicabile;

h) elaborarea de expertize tehnice incomplete, care nu respectă prevederile reglementărilor tehnice în vigoare la data contractării acestora, precum și stabilirea unor soluții care conduc la încălcarea prevederilor referitoare la cerințele fundamentale aplicabile;

i) interzicerea sau obstrucționarea efectuării controlului calității în construcții, neprezentarea documentelor și a actelor solicitate de persoanele cu atribuții de control și/sau de autoritățile competente, conform prevederilor legale;

II. de la 5.000 lei la 10.000 lei:

a) neasigurarea verificării execuției lucrărilor de construcții prin specialiști diriginți de șantier autorizați sau care dețin certificate echivalente, recunoscute în condițiile legii;

b) organizarea necorespunzătoare și neaplicarea sistemului de management al calității, precum și realizarea de construcții fără specialiști responsabili tehnici cu execuția autorizați sau care dețin certificate echivalente, recunoscute în condițiile legii;

c) depășirea de către verficatorii de proiecte atestați, experții tehnici atestați, auditorii energetici pentru clădiri atestați, responsabilii tehnici cu execuția autorizați și diriginții de șantier autorizați a competențelor pe domenii, subdomenii, specialități sau grade profesionale pentru care sunt atestați/autorizați și/sau neîndeplinirea obligațiilor ce le revin potrivit reglementărilor în vigoare;

d) neîndeplinirea obligațiilor stabilite prin regulamentele și procedurile elaborate în aplicarea prezentei legi, privind realizarea și menținerea cerințelor fundamentale în etapele de realizare a construcțiilor, de exploatare și intervenții la construcțiile existente și în etapa de postutilizare a acestora de către factorii implicați, potrivit responsabilităților fiecăruia;

e) nepredarea cărții construcției de către investitor proprietarului, respectiv documentația privind proiectarea și documentația privind execuția, la recepția la terminarea lucrărilor, iar documentația privind recepția și documentația privind urmărirea comportării în exploatare și intervenții asupra construcției, la recepția finală a lucrărilor de construcții;

f) neexecutarea obligațiilor privind urmărirea comportării în exploatare a construcțiilor de complexitate și importanță deosebită, referitoare la cerința fundamentală rezistență mecanică și stabilitate;

g) necompletarea și nepăstrarea cărții tehnice a construcției conform prevederilor legale;

h) neexecutarea obligațiilor privind urmărirea comportării în exploatare a construcțiilor și neexecutarea, în condițiile legii, a lucrărilor de reparații și consolidări;

i) neamenajarea terenurilor ocupate temporar pentru aducerea lor la starea inițială, la terminarea lucrărilor de construcții;

j) neaplicarea de către executant a soluțiilor stabilite, în condițiile legii, de proiectant sau expert tehnic atestat, pentru rezolvarea neconformităților, defectelor ori neconcordanțelor apărute în timpul execuției construcțiilor, respectiv a lucrărilor de intervenție la construcțiile existente;

III. de la 1.500 lei la 5.000 lei:

a) neprecizarea în proiect a categoriei de importanță a construcției și nestabilirea fazelor determinante supuse controlului calității;

b) prevederea în proiect sau utilizarea unor produse necertificate sau pentru care nu există agremente tehnice la lucrări la care trebuie să se asigure nivelul de calitate corespunzător cerințelor fundamentale aplicabile;

c) nerespectarea prin proiecte a nivelului de calitate corespunzător cerințelor fundamentale aplicabile;

d) neconvocarea factorilor care trebuie să participe la verificarea lucrărilor ajunse în faze determinante ale execuției și neasigurarea condițiilor de verificare;

e) lipsa nemotivată de la verificarea lucrărilor ajunse în faze determinante, ca urmare a convocării făcute de executant;

f) neîndeplinirea obligației proiectantului de a stabili soluții pentru remedierea defectelor sesizate, referitoare la cerințele fundamentale aplicabile;

g) nesesizarea Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C. în cazul producerii unor accidente tehnice la construcțiile în execuție, precum și la cele în exploatare;

h) neîndeplinirea, la termenul stabilit, a măsurilor cuprinse în actele de control;

i) refuzul experților tehnici atestați de participare la evaluarea stării tehnice a unor construcții avariate din cauza unor factori naturali sau antropici, la solicitarea Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C.

Art. 37. — (1) Odată cu aplicarea amenzii de către persoanele cu atribuții de control din cadrul Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C., pentru contravențiile prevăzute la art. 36, Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice poate dispune prin ordin al ministrului, ca sancțiune complementară, suspendarea dreptului de practică al specialiștilor atestați care desfășoară activitate în construcții pentru o perioadă cuprinsă între 6 luni și 12 luni, proporțional cu nivelul amenzii aplicate și în funcție de natura și gravitatea faptei.

(2) Inspectoratul de Stat în Construcții — I.S.C. poate dispune ca sancțiune complementară, odată cu aplicarea amenzii pentru contravențiile prevăzute la art. 36, suspendarea dreptului de practică al specialiștilor autorizați care desfășoară activitate în construcții pentru o perioadă cuprinsă între 6 luni și 12 luni, proporțional cu nivelul amenzii aplicate și în funcție de natura și gravitatea faptei, cu avizul prealabil al Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice.

Art. 38. — (1) Sancțiunile contravenționale prevăzute la art. 36 se aplică atât persoanelor juridice, cât și persoanelor fizice.

(2) În condițiile prezentei legi, contravenientul poate achita jumătate din minimul amenzii stabilite prin procesul-verbal de contravenție, în termen de 48 de ore de la data luării la cunoștință a sancțiunii contravenționale.

Art. 39. — (1) Constatarea contravențiilor prevăzute la art. 36 și aplicarea sancțiunilor se fac de către persoane cu atribuții de

control din cadrul Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C., iar, în cazurile prevăzute la art. 34, de către persoanele împuternicite de Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Afacerilor Interne, Administrația Națională a Penitenciarelor, Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe, Serviciul de Telecomunicații Speciale și Serviciul de Protecție și Pază.

(2) Dreptul de a aplica amenzile prevăzute la art. 36 se prescrie în termen de 3 ani de la data săvârșirii faptei.

Art. 40. — Contravențiilor prevăzute la art. 36 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 41. — (1) Regulamentele cu privire la componentele sistemului calității în construcții se elaborează de Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice și se aprobă prin hotărâri ale Guvernului.

(2) Procedurile pentru aplicarea regulamentelor prevăzute la alin. (1) și, după caz, instrucțiuni în aplicarea acestora se aprobă prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice.

Art. 42. — Prin excepție de la art. 13, proiectele pentru locuințele unifamiliale parter și anexele gospodărești din proprietatea persoanelor fizice, situate în mediul rural și în satele aparținătoare municipiilor și orașelor, precum și construcțiile provizorii pentru care nu se emit autorizații de construire nu se supun verificării de către verificatori de proiecte atestați.

Art. 43. — (1) Investitorii sau proprietarii au obligația să vireze către Inspectoratul de Stat în Construcții — I.S.C. o sumă echivalentă cu o cotă de 0,5% din valoarea autorizată, fără TVA, a lucrărilor pentru realizarea construcțiilor noi și a lucrărilor de intervenție la construcțiile existente pentru care se emit, în condițiile legii, autorizații de construire/desființare, cu excepția investitorilor/proprietarilor care realizează lucrări de intervenție pentru consolidarea clădirilor de locuit încadrate în clasa I de risc seismic.

(2) Suma echivalentă cotei de 0,5% prevăzută la alin. (1) se determină și se virează către Inspectoratul de Stat în Construcții — I.S.C. astfel:

a) 50% din suma echivalentă cotei de 0,5% aplicate valorii lucrărilor autorizate se virează de către investitori sau proprietari la data transmiterii la Inspectoratul de Stat în Construcții — I.S.C. a înștiințării privind data începerii lucrărilor autorizate, astfel cum este prevăzut în Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) suma rezultată ca diferență dintre suma echivalentă cotei de 0,5% aplicate valorii finale, fără TVA, a lucrărilor executate și suma virată potrivit prevederilor lit. a) se virează de către investitori sau proprietari la data semnării procesului-verbal de recepție la terminarea lucrărilor.

(3) Întârzierea la plată a sumelor stabilite potrivit prevederilor alin. (2) lit. a) și b) se penalizează cu 0,15% pe zi de întârziere.

(4) Inspectoratul de Stat în Construcții — I.S.C. utilizează 50% din fondul astfel constituit pentru îndeplinirea atribuțiilor, potrivit prevederilor legale, și virează lunar 50% din acest fond în contul Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice.

(5) Sumele virate de Inspectoratul de Stat în Construcții — I.S.C., în condițiile prezentei legi, se constituie în venituri proprii

ale Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice din care se efectuează cheltuieli curente și cheltuieli de capital pentru:

a) activitatea de reglementare în construcții, cuprinzând contractarea elaborării de reglementări tehnice și de activități specifice de reglementare;

b) executarea prin Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A. a unor categorii de servicii și lucrări în cadrul „Programului național de construcții de interes public sau social”;

c) activitatea de atestare tehnico-profesională a specialiștilor în construcții;

d) organizarea și gestionarea bazelor de date specifice privind construcțiile, reglementările tehnice, organismele notificate/desemnate/acreditate/abilitate, produsele pentru construcții și specialiștii cu activitate în construcții atestați tehnico-profesional.

(6) Disponibilitățile la finele anului din veniturile proprii se raportează în anul următor și au aceeași destinație.

(7) Cheltuielile de personal includ plata indemnizației de participare a specialiștilor în calitate de membri în comitetele/comisiile/consiliile pentru avizări din punct de vedere tehnic, precum și în comisiile de examinare pentru atestarea tehnico-profesională a specialiștilor cu activitate în construcții.

(8) Cuantumul indemnizației de participare a specialiștilor, ca membri în comitetele/comisiile/consiliile prevăzute la alin. (7), se aprobă prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice, odată cu aprobarea regulamentelor de organizare și funcționare ale acestora, în conformitate cu actele normative privind salarizarea personalului din instituțiile de învățământ superior.

(9) Cheltuielile necesare evaluării conformității produselor pentru construcții, evaluării tehnice europene pentru produse pentru construcții, elaborării și avizării agrementelor tehnice în construcții, atestării tehnico-profesionale și autorizării specialiștilor cu activitate în construcții, autorizării și acreditării laboratoarelor în construcții, verificării proiectelor și execuției lucrărilor de construcții, expertizării tehnice a proiectelor și construcțiilor, certificării performanței energetice și auditul energetic al clădirilor, inspecției tehnice în exploatare a echipamentelor și utilajelor tehnologice, precum și a instalațiilor pentru construcții, managementului calității în construcții, verificărilor metrologice, recepției lucrărilor, urmării comportării în exploatare și intervenției la construcțiile existente, precum și postutilizării construcțiilor se suportă de către factorii interesați.

Art. 44. — Pe data intrării în vigoare a prevederilor prezentei legi se abrogă Legea nr. 8/1977 privind asigurarea durabilității, siguranței în exploatare, funcționalității și calității construcțiilor, Ordonanța Guvernului nr. 2/1994 privind calitatea în construcții, precum și orice alte dispoziții contrare.

NOTĂ:

Reproducem mai jos prevederile art. III și IV din Legea nr. 177/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, care nu sunt încorporate în forma republicată a Legii nr. 10/1995 și care se aplică, în continuare, ca dispoziții proprii ale acesteia:

„Art. III. — (1) Prezenta lege intră în vigoare la 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I*), cu

excepția măsurilor prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. g) și art. 291**), care intră în vigoare la 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) În aplicarea prevederilor art. 201***) alin. (2) lit. b), în termen de 4 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Inspectoratul de Stat în Construcții — I.S.C. va elabora procedura privind autorizarea și exercitarea dreptului de practică a responsabililor tehnici cu execuția și va prelua de la Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice lista specialiștilor cu activitate în construcții atestați pentru competența de responsabil tehnic cu execuția și matca aferentă certificatelor de atestare tehnico-profesională emise pe numele acestora. Procedura privind autorizarea și exercitarea dreptului de practică a responsabililor tehnici cu execuția se aprobă prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice.

Art. IV. — În termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice va revizui și va actualiza, în mod corespunzător modificărilor și completărilor aduse prin prezenta lege, următoarele acte normative:

a) Hotărârea Guvernului nr. 273/1994 privind aprobarea Regulamentului de recepție a lucrărilor de construcții și instalații aferente acestora, cu modificările și completările ulterioare;

b) Hotărârea Guvernului nr. 925/1995 pentru aprobarea Regulamentului de verificare și expertizare tehnică de calitate a proiectelor, a execuției lucrărilor și a construcțiilor;

c) Hotărârea Guvernului nr. 766/1997 pentru aprobarea unor regulamente privind calitatea în construcții, cu modificările și completările ulterioare;

d) Hotărârea Guvernului nr. 203/2003 pentru aprobarea Regulamentului privind tipurile de reglementări tehnice și de cheltuieli aferente activității de reglementare în construcții, urbanism, amenajarea teritoriului și habitat, precum și a Normelor metodologice privind criteriile și modul de alocare a sumelor necesare unor lucrări de intervenție în primă urgență la construcții vulnerabile și care prezintă pericol public, cu modificările și completările ulterioare;

e) Hotărârea Guvernului nr. 622/2004 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață a produselor pentru construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

f) Hotărârea Guvernului nr. 28/2008 privind aprobarea conținutului-cadru al documentației tehnico-economice aferente investițiilor publice, precum și a structurii și metodologiei de elaborare a devizului general pentru obiective de investiții și lucrări de intervenții;

g) Hotărârea Guvernului nr. 1.236/2012 privind stabilirea cadrului instituțional și a unor măsuri pentru aplicarea prevederilor Regulamentului (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2011 de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții și de abrogare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului;

h) Hotărârea Guvernului nr. 525/2013 pentru aprobarea atribuțiilor generale și specifice, a structurii organizatorice și a numărului maxim de posturi, precum și a normării parcului auto și a consumului de carburanți ale Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C., cu modificările ulterioare.”

*) Legea nr. 177/2015 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 484 din 2 iulie 2015.

**) Art. 291 a devenit prin renumerotare art. 31.

***) Art. 201 a devenit prin renumerotare art. 21.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	920	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	60	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	550	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.600	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

